

Et Dukkehjem

Audition-Script

Mand: Scenealder: 55-60

Denne scene afslutter første akt, hvor husvennen Doktor Rank afslører sin kærlighed og hengivenhed for Nora. Samtidig er hans økonomi i hundene, og han er på vej mod bankerot. Er noget så melankolsk og dramatisk. Noras Mand, Torvald er hans bedste ven.

Stadig 1.juledag. Det ringer flere gange på hoveddøren.
NORA bliver rolig, da Dr. Rank kommer op.

NORA

Er det Dem doktor Rank. Hvorfor ringer De, når De har egen nøgle? Men De skal ikke gå ind til Torvald nu, han har travlt.

RANK

Og De?

NORA

Det ved De da, for Dem har jeg altid tid.

RANK

Tak. Det vil jeg benytte mig af, så længe Jeg kan.

NORA

Hvad mener De med det? Så længe De kan?

RANK

Ja. Forskrækker det Dem?

NORA

Det er sådan et underligt udtryk. Som om der skulle ske noget.

RANK

Der sker ikke andet end, hvad jeg længe har været forberedt på. Men jeg troede sandelig ikke, det skulle komme så hurtigt.

NORA

(griber efter hans arm) De har fået noget at vide? Sig mig hvad det er, doktor Rank!

RANK

(sætter sig) Det er slut med mig. Der er ikke noget at gøre ved det.

NORA

(lettet) Slut med Dem?

RANK

Det nytter ikke noget at lyve for sig selv. Jeg er den af alle mine patienter, der har det værst, fru Helmer. I disse dage har jeg gjort min indre status op. Bankerot. Inden der er gået en måned, ligger jeg nok og rådner op på kirkegården.

NORA

Fy, sådan noget må De ikke sige. Det lyder grimt.

RANK

(stille, dramatisk) Det er grimt. Men det værste er alle de grimme ting, der skal gå forud. Der mangler kun en enkelt undersøgelse. Når jeg har overstået den, ved jeg så nogenlunde, hvornår opløsningen begynder. Der er noget jeg vil bede Dem om. Helmer, det sarte væsen, nærer sådan en afsky for alt grimt. Ham vil jeg ikke se i mit sygeværelse.

NORA

Ja, men doktor Rank dog ...

RANK

Jeg vil ikke have, han kommer. Under ingen omstændigheder. Jeg låser min dør for ham. — Så snart jeg er helt sikker på, at det værste skal ske, sender jeg Dem mit visitkort med et sort kors på. Så ved De, at opløsningen er begyndt.

NORA

Nej, i dag er De da helt urimelig. Og jeg, som havde håbet De var i godt humør.

RANK

Med døden i hælene?

NORA

(Holder sig for ørerne) Vi skal være glade, glade.

RANK

Ja, det er minsandten til at grine ad, det hele. Min stakkels, uskyldige ryggrad skal undgælde for min fars glade løjtnantsdage.

NORA

Han var jo så forfalden til asparges og gåseleverpostej. Var det ikke sådan?

RANK

Jo, og til trøfler.

NORA

Trøfler, ja. Og østers, ikke?

RANK

Jo, østers. Østers, det er klart.

NORA

(begge hænder på hans skuldre) Kære, kære doktor Rank. De må ikke dø fra Torvald og mig.

RANK

Åh, det savn skal De nok komme over. Den der går bort, bliver hurtigt glemt.

NORA

(tager forskellige ting ud af en æske)

Doktor Rank. Sæt Dem her. Så skal jeg vise Dem noget.

RANK

(sætter sig ved siden af hende) Hvad er det?

NORA

Se her. Se!

RANK

Silkestrømper.

NORA

Kødfarvede. Er de ikke flotte? Ja, nu er her så mørkt, men i morgen

(RANK lægger en hånd på NORAs lår.)

NORA

Nej, nej, nej, De må kun se foden. Fy, skam Dem. *(slår ham let på ørerne med silkestrømperne)* Den har De fortjent. *(pakker dem så sammen igen)*

RANK

Og hvad mere får jeg at se?

NORA

Ingenting! Når De er så slem.

(hun nynner og leder lidt mellem sagerne)

RANK

(efter en kort pause) Ved De hvad, jeg tit tænker på? Hvad skulle der dog være blevet af mig, hvis jeg ikke havde haft min gang her i huset?

NORA

(Smiler) Ja, De befinder Dem vist ret godt her hos os.

RANK

(Lavmælt, ser hen for sig) Og så bare sige farvel til det / hele ...

NORA

/Hvad hvis jeg nu! bad Dem om — nej

RANK

Om hvad?

NORA

Om et stort bevis på Deres venskab.

RANK

Vil De virkelig gøre mig så lykkelig?

NORA

De ved jo ikke, hvad det er.

RANK

Jamen, sig det!

NORA

Nej, jeg kan ikke. Det er så urimelig meget ... både et råd, en hjælp og en tjeneste.

RANK

Så meget des bedre. Bare jeg vidste, hvad De tænker på. Så sig det dog.
Har jeg måske ikke Deres fortrolighed?

NORA

Jo, som ingen anden. De er min bedste ven. Doktor Rank. Det er noget De må hjælpe mig med at forhindre. De ved, hvor højt Torvald elsker mig. Ikke et øjeblik ville han tøve, om så han skulle ofre sin karriere, ja sit liv for min skyld.

RANK

(Bøjer sig mod hende) Nora — tror De, han er den eneste / ...?

NORA

(Overrasket) /Der ...?

RANK

Der gladelig ofrede sit liv for Deres skyld.

NORA

(Tungt) Ja så.

RANK

Jeg har lovet mig selv, at De skulle have det at vide, før jeg gik bort. Jeg får aldrig en bedre lejlighed ... Ja, Nora, nu ved De det. Og nu ved De altså også, at De trygt kan betro Dem til mig.

NORA

(Vil væk fra ham) Må jeg have lov at komme forbi.

RANK

(Gør plads, men bliver siddende) Nora ...

NORA

(går væk) Doktor Rank, det var ufint af Dem.

RANK

(rejser sig) At jeg har elsket Dem så inderligt som nogen anden? Er det ufint?

NORA

Nej, men at De siger det. Det var jo slet ikke nødvendigt.

RANK

Hvad mener De? Har De da vidst ...?

NORA

At De kunne være så klodset, doktor Rank. Nu var alt lige så godt

RANK

Nu ved De i hvert fald, at jeg står til deres rådighed med liv og sjæl. Og vil De så fortælle mig det? (*Igen, dramatisk, underspillet*) Måske skal jeg hellere gå min vej ... og blive væk? (*Betragter NORA, roligt*) De er mig en gåde. Det har tit virket som om, De næsten lige så gerne ville være sammen med mig som med Helmer.

NORA

Ser De, nogen ... elsker man, og andre vil man helst være sammen med.

(Pause)